

γίνηκε γκόν 'ς τὸ μεθύσι Πελοπν. (Τριφυλ.) Θὰ τὰ πάρουμι οὔλα τὰ γιουρτάσια μὶ τ'ν ἀράδα καὶ θὰ γένουμι γκόν 'ς τὰ γλυκὰ (= θὰ φάγωμεν κατὰ κόρον) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Συνών. λειώμα, πηλά, πίττα, σκνίπα, στάκα, στουππί, τάπα, φέσι.

γκορίζω Ἡπ. γκουρίζω Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)

Ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Παλαιοσλαβ. *goréti* = καίω, ψήνω. Βλ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 22.

Θερμαίνω ἰσχυρῶς, ψήνω μέχρι καψαλισμοῦ ἔνθ' ἄν.: Ἐγκόρισες τὸ ψωμί Ἡπ. Ἐβαλα κοντὰ 'ς τὴ φωτιά τὰ κολοπάνια τοῦ παιδιοῦ καὶ πρόσεχε νὰ μὴ γκοριστοῦν αὐτό. Γκουρίστ'κι τοῦ παννὶ Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἠγκουρίστ'καν οἱ πλάτις μ' αὐτό. Πβ. καίω, καψαλίζω, κορώνω. β) Καίω μὲ τὸ σίδερον τὸ πρὸς σιδέρωμα ὕφασμα Ἡπ.

γκορίτσα ἡ, Πελοπν. (Ἀργολ.)—Λεξ. Βλαστ. 281 γκουρίτσα Ἀθῆν. (παλαιότ.) γκουρίτσα Ἀθῆν. (παλαιότ.) γορίτσα Ἀνδρ. (Γαύρ.) γορίτσα Ἀνδρ. (Γαύρ.) γορίτσα Ἡπ. ἀγκορίτσα Εὔβ. (Πλατανιστ.) ἀγορίτσα Μέγαρ. ἀγουρίτσα Κόθν. γκόρ'τσα ἄγν. τόπ. ἀγκόρ'τσα Εὔβ. (Αἰδηψ.) ἀγκοριτσα Εὔβ. (Αὐλωνάρι.) ἀγκόρ'τσα Εὔβ. (Ἀγία Ἄνν. Πλατανιστ. κ.ά.) κόρ'τσα Σύμ.

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *goritsë* = ἡ ἀγρία ἀπιδέα. Πβ. G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 65. Εἰς τὸ λῆμμα ἀγοριόγκορτσέ ἀναγράφεται ἐσφαλμένως ὡς δεύτερον συνθετικὸν ὁ τύπ. γκορτσέ.

1) Τὸ φυτὸν Ἀπιδέα ἡ ἀμυγδαλόμορφος (*Pyrus amygdaliformis*) τῆς οἰκογ. τῶν Μηλεῖδων (*Pomaceae*) Ἀθῆν. (παλαιότ.) Ἀνδρ. (Γαύρ.) Εὔβ. (Αἰδηψ. Αὐλωνάρι. κ.ά.) Ἡπ. Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀργολ. κ.ά.): Πάρ' τοῦ μ'λάρ' καὶ δέσ' του κάτ' ἀπ' τ'ν ἀγκόρ'τσα Αἰδηψ. Τὴν ἀγορίτσα τόμον τὴ μερώσωμε, κάμει ἀχλάδες (τόμον = ὅταν) Μέγαρ. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀχλάδα (I) 1. Πβ. ἀγκαθῆς 13, γκοριτσακάς, γκοριτσαπιδιά, γκοριτσαχλαδιά, γκοριτσί 1, γκορνιτσί 2) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας ἀπιδέας Εὔβ. (Πλατανιστ. κ.ά.) Ἡπ. (Λάκκα Σούλ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀργολ.) Σάμ.—Λεξ. Βλαστ. ἔνθ' ἄν.: Ἀνέβηκα σὲ μιὰ ἀγκοριτζί νὰ κόψω ἀγκόρτζες Πλατανιστ. Ἐφαγα πολλὰς γκορίτσες κ' ἐφούσκωσα Ἀργολ. Ἡ γι-ἀγοριαχλαδιά κάμει ἀγορίτεις Μέγαρ. Συνών. βλ. εἰς λ. ἀχλάδα (I) 3.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκορίτσα Ἡπ. (Μαζαρακ. Ριζοβούν.) Πελοπν. (Γορτυν.) Γορίτσα Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Μαγνησ.) Πελοπν. (Κερπιν. Λιγούρ.) Γουρίτσα Ἡπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς.) Κορίτσα Στερελλ. (Εὐρυταν.) Ἀγκόρ'τσα Εὔβ. (Αἰδηψ.) Γκορίτσες Πελοπν. (Τριφυλ.) Κόκκινη Ἀγκόρ'τσα Ἀλόνν.

γκοριτσαπιδιά ἡ, ἐνιαχ. γκορ'τσαπιδιά Πελοπν. (Γαργαλ.)—Λεξ. Δημητρ. γκορ'τσαπιδιά Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) γκουρ'τσαπιδιά Ἡπ. γουρ'τσαπιδιά Ἡπ. (Ἰωάνν.) ἀγκοριτσαπιδιά Πελοπν. (Γαργαλ.) ἀγκορ'τσαπιδιά Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γκοριτσί 1, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ἀγκορ'τσί 1 καὶ ἀγκορ'τσί 2, καὶ ἀπιδιά.

Γκορίτσα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ἀγκορ'τσαπιδιά Πελοπν. (Πυλ.) καὶ Γκορ'τσαπιδιά Πελοπν. (Τριφυλ.)

γκοριτσάπιδο τό, ἐνιαχ. γκορ'τσάπιδο Πελοπν. (Γαργαλ.) γκορ'τσάπιδο Πελοπν. (Ἀρκαδ. Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) γκουρ'τσάπιδον Ἡπ. γουρ'τσάπιδον Ἡπ. (Ἰωάνν.) ἀγκοριτσάπιδο Πελοπν. (Γαργαλ.) ἀγκορ'τσάπιδο Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λογγ. Μεσσην. Παππούλ. Πυλ. Τριφυλ. Χατζ. κ.ά.) γκουρ'τζί 1, δον Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γκοριτσο καὶ ἀπιδιά.

Γκορίτσα 2, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γκοριτσαρμιά ἡ, ἐνιαχ. γκουρ'τσαρμιά Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γκοριτσο, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ'τσο, καὶ ἀρμιά (= λεπτὸν σχοινίον) καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὁρμιά.

Ὀρμαθὸς μικρῶν ἀγρίων ἀχλαδιῶν ἔνθ' ἄν.

γκοριτσᾶς ὁ, ἐνιαχ. γκουρ'τσᾶς Ἡπ. (Πρέβ. Φιλιππ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γκοριτσο, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ'τσο, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ μεταπωλητὴς ἀγρίων ἀχλαδιῶν ἔνθ' ἄν.: Ἡρθαν οἱ γκουρ'τσᾶδες καὶ τὰ πούλησα τὰ γκορίτσα. Ἡπ. (Πρέβ.) Συνών. ἀπιδᾶς.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκορ'τσᾶς Ἀθῆν.

γκοριτσαχλαδιά ἡ, ἐνιαχ. γκορ'τσαχλαδιά Πελοπν. (Γορτυν. Περιθώρ.) γουρ'τσαχλαδιά Εὔβ. (Ἰστ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γκοριτσί 1, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ'τσί 1, καὶ ἀχλαδιά.

Γκορίτσα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γκοριτσάχλαδο τό, ἐνιαχ. γκορ'τσάχλαδο Πελοπν. (Γορτυν. Περιθώρ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γκοριτσο, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γκορ'τσο, καὶ ἀχλάδι.

Γκορίτσα 2, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.

γκοριτσήσιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκορ'τσήσιος Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γκοριτσί 1, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γκορ'τζί 1, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος.

Ὁ προερχόμενος ἐξ ἀγρίας ἀχλαδιᾶς ἔνθ' ἄν.: Γκορ'τσήσιο κάρβουνο Πελοπν. (Βούρβουρ.) Συνών. γκοριτσί 1.

γκοριτσιά ἡ, Ἀττικ. Ἡπ. Μῆλ. Πελοπν. (Γορτυν Ἐρμιόν.) Σίφν. Δ. Δημητρ. Δασικ. βλάστ. Ἑλλάδος, 100 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. κ.ά. γοριτσιά Κόθν. κ.ά. γκορ'τσιά Πελοπν. (Ἀργ. Βούρβουρ. Καλάβρυτ. Κερπιν. Μεσσην. Οἶν. Πυλ. Τριφυλ.) — Π. Γενναδ., Λεξ. Φυτολ., 122 — Λεξ. Αἰν. Λεγρ. Περίδ. (εἰς λ. ἀχερδός) Μπριγκ. Βλαστ. 479 Πρω. Δημητρ. γορ'τσέα Ἡπ. (Χιμάρ.) γορ'τσιά Ἡπ. (Ἰωάνν.) γκουρ'τσιά Ἡπ. (Ἑλληνικ. Πρέβ.) Θράκ. (Μαῖστρ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Βόιον Καστορ. Κοζ. κ.ά.) γκουρ'τσέα Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) γουρ'τσιά Θεσσ. Σάμ. Στερελλ. (Γραν.) γκορ'τσί 1 Πελοπν. (Πιάν.) γκουρ'τσί 2 Ἡπ. (Μελιγγ.) γκοριτσί 2 Πελοπν. (Τριφυλ.) γκορ'τσί 2 Ἡπ. (Πωγών.) Πελοπν. (Δ. Κορινθ. Μεσσην. Πυλ. Τριφυλ.) γκοριτσί 2 Ἡπ. (Δερβίτς.) Πελοπν. (Γορτυν. Κορινθ.) γκορ'τσά Πελοπν. (Γορτυν. Κλουτσινωχ. κ.ά.) Στερελλ. (Φθιώτ.)—Λεξ. Πρω. Δημητρ. γκουρ'τσά Μακεδ. (Βόιον Καστορ.) γκοριτζί 1 ἄγν. τόπ. γκορ'τζί 1 Πελοπν. (Γορτυν.) κ.ά. γκουρ'τζί 1 Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) γουρ'τζί 1

